

Ἀναστάσιμον στιχηρὸν τῶν Αἰνῶν

Ἦχος ἰ̇ Γα ϝ

Ἄ
ι ἡ γη σα ντο πα ντα τα θαυ μα σι α
οι φυ λα κες σε Κυ ρι ι ε α λλα το συ
νε δρι ον της μα ται ο τη τος πλη ρω σαν
δω ρων την δε ξι αν αυ των κρυ πτειν ε νο
μι ζο ον την Α να στα σιν σε ην ο κο
σμος δο ξα α ζει ε λε η σον η μας